

GÊNESIS

*Die skepping. Die werk van die ses dae.
Die rus van die sewende dag.*

1 IN die ^abegin het God die hemel en die aarde geskape.

2 En die aarde was ^bwoes en leeg, en duisternis was op die wêreldvloed, en die Gees van God het gesweef op die waters.

3 En God het gesê: ^c‘Laat daar lig wees! En daar was lig.

4 Toe sien God dat die lig goed was. En God het skeiding gemaak tussen die lig en die duisternis;

5 en God het die lig dag genoem, en die duisternis het Hy nag genoem. En dit was aand en dit was môre, die eerste dag.

6 En God het gesê: Laat daar ’n uitspansel wees tussen die waters, en laat dit skeiding maak tussen waters en waters.

7 God het toe die uitspansel gemaak en die waters wat onder die uitspansel is, geskei van die waters wat bo die uitspansel is. En dit was so.

8 En God het die uitspansel hemel genoem. En dit was aand en dit was môre, die tweede dag.

9 En God het gesê: ^d‘Laat die waters onder die hemel hulle op een plek versamel, sodat die droë grond sigbaar word. En dit was so.

10 En God het die droë grond aarde genoem, en die versameling van die waters het Hy see genoem. Toe sien God dat dit goed was.

11 En God het gesê: Laat die aarde voortbring grasspruitjies, plante wat saad gee *en* bome wat, volgens hulle soorte, vrugte dra, waarin hulle saad is, op die aarde. En dit was so.

12 Die aarde het voortgebring grasspruitjies, plante wat saad gee volgens hulle soorte en bome wat vrugte dra, waarin hulle saad is, volgens hulle soorte. Toe sien God dat dit goed was.

^a Ps. 136: 5.
^b Joh. 1: 1-3.
^c Kol. 1: 16, 17.
^d Hebr. 1: 8-10;
11: 3.
^e Jer. 4: 23.

^e II Kor. 4: 6.

^d Ps. 136: 7, 8, 9.

^e Jer. 31: 35.

^f II Petr. 3: 5.

^g Gên. 8: 17; 9: 1.

13 En dit was aand en dit was môre, die derde dag.

14 En God het gesê: Laat daar ligte wees aan die uitspansel van die hemel, om skeiding te maak tussen die dag en die nag; en laat hulle dien as tekens sowel vir vaste tye, asook vir dae sowel as jare.

15 Laat hulle ook dien as ligte aan die uitspansel van die hemel om lig te gee op die aarde. En dit was so.

16 God het toe ^ddie twee groot ligte gemaak: die groot lig om te heers oor die dag en die klein lig om te heers oor die nag; ook die sterre.

17 En God het hulle aan die uitspansel van die hemel gestel om lig te gee op die aarde

18 en om te ^eheers oor die dag en oor die nag en om skeiding te maak tussen die lig en die duisternis. Toe sien God dat dit goed was.

19 En dit was aand en dit was môre, die vierde dag.

20 En God het gesê: Laat die waters wemel met ’n gewemel van lewende wesens, en laat die voëls oor die aarde vlieg langs die uitspansel van die hemel.

21 En God het die groot seediere geskape en al die lewende wesens wat beweeg, waar die waters van wemel, volgens hulle soorte; en al die gevleuelde voëls volgens hulle soorte. Toe sien God dat dit goed was.

22 ^eEn God het hulle geseën en gesê: Wees vrugbaar en vermeerder en vul die waters in die see, en laat die voëls op die aarde vermeerder.

23 En dit was aand en dit was môre, die vyfde dag.

24 En God het gesê: Laat die aarde lewende wesens voortbring volgens hulle soorte: vee, kruipende diere en wilde diere van die aarde volgens hulle soorte. En dit was so.

25 En God het die wilde diere van die aarde gemaak volgens hulle soorte

en die vee volgens hulle soorte en al die diere wat op die grond kruip, volgens hulle soorte. Toe sien God dat dit goed was.

26 En God het gesê: ^aLaat Ons mense maak na ons beeld, na ons gelykenis, en ^blaat hulle heers oor die visse van die see en die voëls van die hemel en die vee en oor die hele aarde en oor al die diere wat op die aarde kruip.

27 En God het die mens geskape na sy beeld; na die beeld van God het Hy hom geskape; ^cman en vrou het Hy hulle geskape.

28 En God het hulle geseën, en God het vir hulle gesê: ^dWees vrugbaar en vermeerder en vul die aarde, onderwerp dit en heers oor die visse van die see en die voëls van die hemel en oor al die diere wat op die aarde kruip.

29 Verder het God gesê: Ek gee nou aan julle al die plante wat saad gee, wat op die hele aarde is, en al die bome waar boomvrugte aan is, wat saad dra. Dit sal julle ^evoedsel wees.

30 Maar aan al die diere van die aarde en al die voëls van die hemel en al die kruipende diere op die aarde, waarin ^f'n lewende siel is, ^ggee Ek al die groen plante as voedsel. En dit was so.

31 Toe sien ^hGod alles wat Hy gemaak het, en — dit was baie goed. En dit was aand en dit was môre, die sesde dag.

2 SO is dan voltooi die hemel en die aarde met hulle ^mganse leërmag.

2 En God het ⁿop die sewende dag sy werk voltooi wat Hy gemaak het, en op die sewende dag gerus van al sy werk wat Hy gemaak het.

3 En God het die sewende dag geseën en dit geheilig, omdat Hy daarop gerus het van al sy werk wat God geskape het deur dit te maak.

*Skepping van die man en die vrou.
Eden.*

4 DIT is die geskiedenis van die hemel en die aarde toe hulle geskape is. Die dag toe die HERE God die aarde en die hemel gemaak het,

5 was daar nog geen struik in die

veld op die aarde nie, en geen plante van die veld het nog uitgespruit nie; want die HERE God het nog nie laat reën op die aarde nie, en daar was geen mens om die grond te bewerk nie.

6 Maar 'n mis het opgetrek uit die aarde en die hele aardbodem bevogtig.

7 En die HERE God het die mens geformeer uit die ^cstof van die aarde en in sy neus ^ddie asem van die lewe geblaas. So het dan die mens 'n lewende siel geword.

8 Ook het die HERE God 'n tuin geplant in Eden, in die Ooste, en daar aan die mens wat Hy geformeer het, 'n plek gegee.

9 En die HERE God het allerhande bome uit die grond laat uitspruit, begerlik om te sien en goed om van te eet; ook ^edie boom van die lewe in die middel van die tuin, en die boom van die kennis van goed en kwaad.

10 En daar het 'n rivier uit Eden uitgegaan om die tuin nat te maak; en daarvandaan is dit verdeel en het vier lope geword.

11 Die naam van die eerste is die 'Pison. Dit is hy wat om die hele land ^fHawila loop waar die goud is.

12 En die goud van dié land is goed. Daar is ^gook balsemgom en ^honikssteen.

13 En die naam van die tweede rivier is die Gihon. Dit is hy wat om die hele land Kus loop.

14 En die naam van die derde rivier is die Hiddékel. Dit is hy wat oos van Assur loop. En die vierde rivier is die Frat.

15 Toe het die HERE God die mens geneem en hom in die tuin van Eden gestel om dit te bewerk en te bewaak.

16 En die HERE God het aan die mens bevel gegee en gesê: Van al die bome van die tuin mag jy vry eet,

17 maar van die boom van die kennis van goed en kwaad, daarvan mag jy nie eet nie; want die dag as jy daarvan eet, sal jy sekerlik sterwe.

18 Ook het die HERE God gesê: Dit is nie goed dat die mens alleen is nie. Ek sal vir hom 'n hulp maak wat by hom pas.

19 En die HERE God het uit die

^a Kol. 3: 10.
^b Gén. 5: 1; 9: 6.

^b Gén. 9: 2.
^c Ps. 8: 7.

^c Gén. 3: 19, 23.
^d Pred. 12: 7.
^e 1 Kor. 15: 47.
^f Gén. 7: 22.
^g 1 Kor. 15: 45.

^e Mt. 19: 4.
^h Mk. 10: 6.

^f Gén. 9: 1, 7.

^g Openb. 2: 7;
22: 2, 14.

^h Gén. 9: 3.

ⁱ Eclclus. 24: 25.

^j Gén. 10: 7, 29;
25: 18.

^k 1 Tim. 4: 4.
^l Ex. 25: 7.

^m Ps. 33: 6.

ⁿ Ex. 20: 11;
31: 17.
Hebr. 4: 4.

aarde geformeer al die diere van die veld en al die voëls van die hemel en hulle na die mens gebring om te sien hoe hy hulle sou noem. En net soos die mens al die lewende wesens genoem het, so moes hulle naam wees.

20 So het die mens dan name gegee aan al die vee en aan die voëls van die hemel en aan al die wilde diere van die veld, maar vir die mens het hy geen hulp gevind wat by hom pas nie.

21 Toe het die HERE God 'n ^ddiepe slaap op die mens laat val; en terwyl hy slaap, het Hy een van sy ribbene geneem en die plek daarvan met vlees toegemaak.

22 En die HERE God bou die rib wat Hy van die mens geneem het, tot 'n vrou en bring haar na die mens.

23 Toe sê die mens: Dit is nou eindelik been van my gebeente en vlees van my vlees. Sy sal manniks genoem word, want sy is uit die man geneem.

24 Daarom sal die man sy vader en moeder verlaat en sy vrou aankleef. En hulle sal een vlees wees.

25 En hulle was altwee naak, die mens en sy vrou, maar hulle het hul nie geskaam nie.

*Sonde en veroordeling van die mens.
Die eerste belofte.*

3 MAAR die ^fslang was ^glistiger as al die diere van die veld wat die HERE God gemaak het. En hy sê vir die vrou: Is dit ook so dat God gesê het: Julle mag nie eet van al die bome van die tuin nie?

2 En die vrou antwoord die slang: Van die vrugte van die bome in die tuin mag ons eet,

3 ^hmaar van die vrugte van die boom wat in die middel van die tuin is, het God gesê: Julle mag daarvan nie eet nie en dit nie aanroer nie, anders sal julle sterwe.

4 Toe sê die slang vir die vrou: Julle sal gewis nie sterwe nie;

5 maar God weet dat as julle daarvan eet, julle oë sal oopgaan, sodat julle soos God sal wees deur goed en kwaad te ken.

6 Toe sien die vrou dat die boom goed was om van te eet en dat hy 'n

lus was vir die oë, ja, 'n boom wat 'n mens kan begeer om verstand te verkry; en sy neem van sy vrugte en ^eeet en gee ook aan haar man by haar, en hy het geëet.

7 Toe gaan altwee se oë ^hoop, en hulle word gewaar dat hulle naak is; ^een hulle het vyeblare aanmekearge-
werk en vir hulle skorte gemaak.

8 En hulle het die stem van die HERE God gehoor terwyl Hy wandel in die tuin in die aandwindjie; en die mens en sy vrou het hulle verberg vir die aangesig van die HERE God tussen die bome van die tuin.

9 Toe roep die HERE God na die mens en sê vir hom: Waar is jy?

10 En hy antwoord: Ek het u geruis gehoor in die tuin en gevrees, want ek is naak; daarom het ek my verberg.

11 En Hy sê: Wie het jou te kenne gegee dat jy naak is? Het jy geëet van die boom waarvan Ek jou beveel het om nie te eet nie?

12 En die mens antwoord: ^eDie vrou wat U gegee het om by my te wees, sy het my van die boom gegee, en ek het geëet.

13 Daarop sê die HERE God aan die vrou: Wat het jy nou gedoen? En die vrou antwoord: Die slang het my bedrieg, en ek het geëet.

14 Toe sê die HERE God aan die slang: Omdat jy dit gedoen het, is jy vervloek onder al die vee en al die diere van die veld. Op jou buik moet jy seil, en ^hstof moet jy eet al die dae van jou lewe.

15 En ⁱEk sal vyandskap stel tussen jou en die vrou, en tussen jou saad en haar saad. ^jHý sal jou die kop vermorsel, en jy sal hom in die hakskeen byt.

16 Aan die vrou het Hy gesê: Ek sal grootliks vermeerder jou moeite en jou swangerskap; met smart sal jy kinders baar; en na jou man sal jou begeerte wees, en hý sal oor jou ^kheers.

17 En aan die mens het Hy gesê: Omdat jy geluister het na die stem van jou vrou en van die boom geëet het ^mwaarvan Ek jou beveel het om nie te eet nie — ⁿvervloek is die aarde om jou ontwil; ^omet moeite sal jy

a I Tim. 2: 14.

b Gén. 3: 5.

c Gén. 2: 25.

d Gén. 15: 12.
I Sam. 26: 12.

e Gén. 2: 18.

f Openb. 12: 9;
20: 2.
g Mt. 10: 16.
II Kor. 11: 3.

h Jes. 65: 25.
Miga 7: 17.

i I Joh. 3: 8.
Gal. 4: 4.

j Rom. 16: 20.
Hebr. 2: 14.

k Gén. 2: 17.

l I Kor. 14: 34.
Efs. 5: 22,
23, 24.
Kol. 3: 18.
I Tim. 2: 11, 12.

m Gén. 2: 17.

n Rom. 8: 20-22.
o Job 5: 7.
Pred. 2: 22, 23.

daarvan eet al die dae van jou lewe.

18 Ook sal dit vir jou dorings en distels voortbring; en jy sal die plante van die veld eet.

19 In die sweet van jou aangesig sal jy brood eet totdat jy terugkeer na die aarde, want daaruit is jy geneem. ^aWant stof is jy, ^ben tot stof sal jy terugkeer.

20 En die mens het sy vrou Eva genoem, omdat sy moeder geword het van alles wat lewe.

21 En die HERE God het vir die mens en sy vrou rokke van vel gemaak en hulle dit aangetrek.

22 Toe sê die HERE God: Nou het die mens geword soos een van Ons deur goed en kwaad te ken. As hy nou maar nie sy hand uitsteek ^cen ook van die boom van die lewe neem en eet en lewe in ewigheid nie!

23 Toe stuur die HERE God hom weg uit die tuin van Eden om die grond te bewerk waaruit hy geneem is.

24 So het Hy dan die mens weggedrywe en gérubs aan die oostekant van die tuin van Eden laat woon, met die swaard wat vlam en flikker, om die toegang tot die boom van die lewe te bewaak.

DIE BYBEL

met Deutero-Kanonieke boeke

Eerste uitgawe 1933

Tweede uitgawe (hersien) 1953

Vierde uitgawe (naslaan) 1957

Agtste uitgawe (naslaan) 1998 (heraset)

© BYBELGENOOTSAP VAN SUID-AFRIKA 1957, 1998

Alle regte voorbehou.

Geen deel van hierdie publikasie mag gereproduseer, in 'n datasentrum geberg of vermenigvuldig word in enige vorm of deur enige medium – elektronies, meganies, fotografies, fonografies of enige ander vorm van opname – sonder die voorafgaande skriftelike verlov van die uitgewer nie.

*Uitgegee deur die Bybelgenootskap van Suid-Afrika,
Posbus 6215, Roggebaai 8012, Kaapstad*

*Gedruk deur Nasionale Boekdrukkery,
Drukkerystraat, Goodwood 7460, Suid-Afrika
Lettertipe 9 pt Plantin
Afrikaans – 3M – BSA – 1998*

063DC ISBN 0 7982 1276 4 (Hardeband)